

VECKOBLADET

Fredag 17 april

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

14

Första maj

närmar sej. I nästa VB-nummer kommer närmare information om talare, program för Öppet hus i stadshallen och andra kringaktiviteter. Förstamajkommittén kör efter den åldrade Konrad Adenauers paroll "keine Experimente", inga experiment, så det mesta förblir sej likt från tidigare år. Men banderoller behöver skapas och affischtavlor snickras, så alla är välkomna till arbetsmötena på v-lokalen lördag-söndag den 25-26 april, meddelas det.

S-monopol?

Så mycket är också klart att s och v liksom under de närmast föregående åren kommer att samordna sina demonstrationer och med en timmes mellanrum tåga till Folkparken där en gemensam fest med invandrarprägel ordna. Men i den inbjudan som s sänt ut till invandrarföreningarna står inte ett ord om vänsterns medverkan. Man påminns om Karin Svensson Smiths rapport i VB nr 13 om hur s ville ta hela äran av miljömiljonerna från regeringen, som inte minst vanns tack vare ett gott arbete från vänsterns miljöpolitiker.

- Fast lika illa

var det att inte t.ex. Christine Jönsson (m) fick vara med och träffa statsrådet Östros, säger Roland Andersson (v). Alla partier i Lund stod ju bakom ansökan, och för moderaterna måste den stora satsningen på kollektivtrafik ha inneburit en stor självövertäring. Christine J. är både samarbetsinriktad och miljömedveten, och hon hade förtjänat en positiv markering. Men tillställningen styrdes väl inte från Lund utan från det socialdemokratiska valhögkvarteret i Stockholm, tillfogar Roland Andersson.

Valet är däremot

fjärran för vänstern i Lund som knappt har börjat de praktiska förberedelserna. Det färiska exemplet från Danmark visar att man kan genomföra en bra valrörelse från scratch på bara tre veckor, och genomsnittsväljare bestämmer sej ju allt senare för varje val. När de andra partierna sprungit sej trötta ska vänstern spurta förbi, är tanken. Men efter första maj ska det ändå bli ett första planeringsmöte, lovar det embryo till valkommitté som har utsetts.

En ungdomslista

till kommunalvalet har socialdemokraterna spikat. Med detta som exempel har vissa krafter i Ung Vänster börjat diskutera en ungdomslista även för vänsterns del. Sådant är mot vänsterpartiets traditioner och förmodligen även dess principer och rubbar valberedningens balansakt bakom den nyss godkända fullmäktigelistan (se VB nr 12), vilken faktiskt innehåller några personer i tjugoförårsåldern, varav minst en på valbar plats, fast ur demokratisk synpunkt kan man knappast resa några invändningar. Men finns det verkligen fler ungdomar som är inställda på att stanna kvar i Lund minst fyra år?

11 procent

Men varför anstränga sej med kommunalvalet, kan man undra efter att ha läst rapporten om en enkät i Stockholm. Det var bara 11 procent av väljarna som visste att staden under större delen av valperioden hade styrts av en majoritet med mp, s och v. Och Stockholm har ändå en välutbildad och välinformerad befolkning. En likadan som Lund, en stad med samma majoritetskonstellation. VB liksom de andra skånska lokaltidningarna excellerar i detaljer om den lokala politiken, men bara en tiondel av medborgarna kan elementa om den. Naturligtvis därför att de inte bryr sej. Hur länge till ska vi i partierna orka bry oss?

Partipolitiken

har emellertid sina fringisar, dvs. små extraförmåner. Vänsterpartiet i Skåne ska i juni hålla en valkonferens i Strasbourg. Genom att konferensen kombineras med ett kort, EU-subventionerat studiebesök på Europaparlamentet har deltagaravgiften kunnat sättas så lågt som 100 kr. Det blir också tillfälle till shopping och sightseeing, och Alsace är berömt för både mat, öl och vin. Det bör dock påpekas att det låga priset möjliggörs genom att deltagarna åker i liggvagn och sover på vandrarhem.

P-resan till Nice

som väckte sådan uppmärksamhet 1994 hade högre standard. Då studerades automatiska garage. Vi kan notera att alla tankar på autوماتsystem är helt avskrivna för de p-anläggningar som nu projekteras och diskuteras, t.ex. den under Mårtenstorget. Men resan hade andra värden.

Appellmöte

med vänsterpartiet och Röda Kapellet blir det de två närmaste lördagarna, alltså den 18 och 25 april. Starten blir båda gångerna på Mårtenstorget kl. 12 och mötet dubbleras sedan på Stortorget. Röda Kapellet testar en mötesuppläggning som är tänkt för valrörelsen, och talare den 18 blir preliminärt Henrik Smith, som är ekolog och miljöpolitiker och som representerar vänstern i Skånelandstingets naturvårdsnämnd.

Blåsarläger

för landets vänsterorkestrar, däribland Röda Kapellet, äger rum på Gotland veckan efter midsommar. Därmed har en cirkel slutits, för det första lägret av det slaget ordnades (av Lundaorkestern) 1980. Anmälningstiden har formellt gått ut men det går fortfarande bra att haka på. Förutom blåsmusik av skilda slag blir det ordnad körsång i mindre skala under kvalificerad ledning. Essie Andersson, telefon 122390, vet mer.

Ungdomsorkester

blir det också på Gotland. En sådan finns som bekant redan inom Lundavänstern, nämligen Röda Flåset som räknar med att ställa upp en kår om cirka tjugo personer på första maj. Den förnyringen kan nog behövas, anmärkte en iakttagare på en av Lunds Arbetareteaters repetitioner av "Tolvskilletsoperan". Medelåldern på skådespelarenssemblen är cirka tjugo år, medan de ackompanjerande musikerna ur Röda Kapellet är närmare sexti i snitt. Men att spela blåsinstrument är bra för andningen och därmed för hjärtat. Röda Kapellet spelar glatt vidare och siktar efter första maj på studentkarnevalen, där man fick beröm förra gången just för sin uthållighet.

"Fasta"

Numret innehåller två rapporter från Lundavänsterns motionsaktiviteter i påsk. Men även andra folkrörelser sysslar med kroppskultur. Lokaltidningarna har berättat om den traditionsenliga fastevandring mellan alla kyrkor som i ruggigt väder genomfördes i Kävlinge pastorat helgen före påsk. Vi fäste oss emellertid vid uppgiften att vandrigen innefattade hela två matkontroller, en med kaffe och en med ärtsoppa - det senare givetvis utskänkt av lottakären. Det verkar som man håller sej med ett liberalt fastebegrepp i Kävlinge pastorat.

Påskens Eric Hermelinlopp

Gamla Vpk IF hade tre olika motionslopp, uppkallade efter framstående medborgare som har haft någon anknytning till Lund. På julafton var det "Vilhelm Ekelund" som gick från Eslöv till kondotori Lundagård, på nyårsafton "Bugge-Wicksell" som sprangs domkyrkan-Linero tur och retur, och så "Eric Hermelin" som var namnet på långfredagens lopp från Lundadömen till Sankt Lars.

Dessa tre lopp har genomförts ett stort antal år av en liten men hängiven samling existenser, ledda av nestorn och loppens tillskyndare, förre maratonlöparen Finn Hagberg. Loppen har dock ändrat karaktär och blivit mindre svettiga. Det står en numera fritt att gå, cykla eller jogga. Julaftonsloppet har numera förminskats till "en kvarts Ekelund" och går från Stångby till Lunds järnvägsstation.

Årets långfredagslopp samlade fem grånade frisksportare vid domkyrkans blåsiga sydvästra hörn. De cyklade till Värpinge och gick sen utmed Høje å, ledande sina tvåhjulingar. Utmed stränderna mötte de hundägare, joggere och en skygg fågelskådare. I dammen guppade i snålblåsten ändrar och några svanar. Vid en åkrök erinrade sig motionärerna att här någonstans höll Lunds första idrottsförening till. Den ägnade sig åt "kullerbyttering", vilket torde ha varit en blandning av simhopp, gymna och simning.

Väl framme vid Sankt Lars dukade våra vänner upp ett litet sillbord och man njöt av snapsars mångfald i något som liknade solsken. De tänkte på Eric Hermelin som ju var alkoholist, men som hade ork att översätta persisk poesi och skriva antinazistiska broschyrer.

Som andra tosingar ligger han anonymt begravnen på sjukhusets kyrkogård. Men frisksportarna hängde inte läpp för detta utan glädde sig åt Eric's kulturgärning och åt att våren kommit. Den lilla skaran tävlade med råkarorna i glad högljuddhet. Sen bar det av hemåt på vingliga cyklar.

F-n

Deklarationsdags

Glöm inte avdragen!

Vänsterpartiet ser möjligheter och bidrar till

Någon gång i maj ska vänsterpartiet i Lund anta kommunala handlingsprogram. Det skulle vara bra med en ordentlig diskussion tills dess. Då blir programmen bättre. Valarbetet blir bättre om många är delaktiga. Om grundläggande frågor är avklarade fungerar vi bättre under den kommande valperioden. Diskussionen bör föras så offentligt som möjligt. Vi bör inte undvika motsättningar utan plocka fram dem och diskutera genom dem.

Här kommer mina funderingar kring vad en programtext bör innehålla. Jag hoppas på fler konstruktiva inlägg i VB.

1. Om demokratiska partier, demokratins handlingskraft och ett modernt vänsterpartis uppgifter i en parlamentarism där det inte finns något parti med egen majoritet

Varför ställer vi upp i valet? Självklart för att få så många röster som möjligt. Men rösterna har inte något egenvärde. Vi söker ett politiskt uppdrag. Med hjälp av stödet vi får i valet ska vi påverka politiken i enlighet med våra värderingar. De mandat vi får vill vi använda i parlamenten där politiska beslut fattas. Demokratier är inte självklara. Nu verkar den tvärtom vara skörare än på länge. Partier som vill kalla sig demokratiska måste alltså visa omsorg om hur den fungerar. Det politiska livet handlar inte bara om att föra fram krav och få stöd för dem. Det handlar också om att få fram beslut. Demokratier måste visa handlingskraft.

När socialdemokratin var tillräckligt stark för att ha egen eller näst intill egen majoritet var det inte något problem. Då kunde de stå för beslutsfattandet och alla andra partier kunde agera opposition.

Den tiden är slut. Socialdemokraterna i Sverige närma sig sina europeiska systerpartier i storlek. Det betyder att flera partier måste kunna samverka och bilda handlingskraftiga majoriteter som inte förklaras av ständiga konflikter. Det behövs partier som utan att förlora sin integritet kan ingå allianser för att få något utträttat.

Det ställer stora krav på partierna. Historien är full av exempel på demokratier som fungerat dåligt därför att regeringsdugliga majoriteter saknats. I mindre dramatisk skala finns det svenska kommuner där politiken på motsvarande sätt tappat handlingskraft.

Samtidigt erbjuder den nya situationen stora möjligheter för de mindre partierna. Särskilt påtagligt är det för vänsterpartiet. Nu har vi för första gången i vår historia chans att verkligen spela en roll i det politiska beslutsfattandet. Men det betyder att vi måste bryta en nästan sekellång tradition av oppositionspolitik.

Det är klart att en sådan förändring leder till motsättningar i partiet

Det är inte bara politisk makt som kan korrumpas. Det kan vanmakt också göra. Oppositionspolitik är helt enkel bekväm. En del partikamrater känner otrygghet när de lämnar det svart/vita och hamnar i en gråzon där de ska försvara "det bästa möjliga" istället för att förespråka "det bästa". Den situationen hamnar man oundvikligen i när man får makt. Verkligheten är nämligen motspänstig – pengarna räcker inte, man har förbisett komplikationer, man har missbedömt tidsåtgången, folk som har annan uppfattning protesterar, tidningarna utför sitt demokratiska uppdrag och är ogina m.m. m.m.

Andra partikamrater lever kvar i en leninistisk föreställningsvärld där parlamenten visserligen är viktiga men där partiet också har andra – lika viktiga, kanske viktigare – uppgifter i den "utomparlamentariska kampen". Gemensamt är att de i konkreta samarbetsituationer tenderar att ställa fundamentalistiska krav. Alla som följer den inre debatten i vänsterpartiet förstärker vad jag menar. Det är skadligt eftersom det berövar vänstern – inte bara den i vänsterpartiet – direkt inflytande över besluten. Det gynnar högerkrafterna. Därför är det viktigt att ta diskussionen med dessa "traditionalister", "revolutionärer", "kommunister" eller vad man nu ska kalla dem (om man överhuvudtaget ska sätta etiketter). Motsättningar kan bara lösas genom diskussioner och majoritetsbeslut.

Här i Lund bör vänsterpartiet ge klara besked. Vi har inte – som centerpartiet på rikspanet – fått några blåttiror av det rödgröna samarbetet. Vi har inte offrat vår politik och gjort något vi egentligen inte vill. Vi är inte nertyngda av det ansvar vi tagit för svåra beslut. Tvärtom. Vi har fått möjlighet att genomföra vår politik. Nu har vi förslag på hur vi vill bygga vidare på det som uppnåtts. De förslagen vill vi genomföra. Vi vill verkligen inte hamna i opposition.

2. Om värdet av den gångna valperioden i valrörelsen

Politiskt samarbete beror naturligtvis inte bara på en av parterna. I Lund har socialdemokraterna sedan länge en mer "europeisk" storlek. Vänsterpartiet och miljöpartiet är lokalt större än riksgenomsnittet. Det är den materiella grunden för vårt samarbete. Men samarbetet påverkas också av "subjektiva" faktorer.

Själv har jag upplevt två valperioder med rödgrön majoritet.

Första gången samverkade vi kring fördelningen av poster. Sedan var såväl socialdemokrater som miljöpartister angelägna om att poängtera att det var socialdemokraterna som regerade. Miljöpartisterna ville visa att de stod mellan blocken och socialdemokraterna att de var störst och vackrast. Vpk lade ner mycket energi på att hävda sin sårart.

Gemensamma budgetförslag kom vi aldrig fram till. I budgetarbetet hade vpk alltid mer pengar att röra sig med än de fattigare kusinerna. Därför kunde vi vara mer generösa mot såväl barnomsorg som skola. I realiteten betydde det att det var socialdemokraterna som bestämde. Deras förslag var nästan alltid näst bäst och fick stöd av vpk och mp i andra hand. Kommunalskatten höjdes (mot vpk:s vilja!) men vid valperiodens slut var budgetunderskottet stort. Väljarna köpte inte argumentet att det varit ännu större om vi haft borgerlig majoritet. Vi förlorade valet.

Den här valperioden har varit annorlunda. Inledningsvis gjorde vi en politisk överenskommelse som grundade sig på att partierna på många områden hade likartade synpunkter. Där det fanns skilda meningar kompromissade vi. Överenskommelsen har kontinuerligt följts upp och till stora delar också genomförts. Men framförallt har samarbetsklimatet varit mycket bra. Vi har kunnat resonera med varandra och genomföra också sådant som inte ingått i den inledande överenskommelsen. Vi har haft gemensamma budgetförslag och ekonomin kommer att vara i balans när valperioden är slut.

Vi hade förmodligen hunnit något längre med trafik- och miljöfrågorna om vänsterpartiet haft egen majoritet. Men vi behöver inte skämmas för det vi uppnått tillsammans. Tänk bara på Agendarbetet och investeringsplanen. Vi hade gärna satsat mer resurser på utbildning och omsorg. Men det är inte socialdemokrater och miljöpartister som hindrat oss från det. Det har verkligheten gjort. Dock har vi använt de resurser skattehöjningen skapade klokt och såväl utbildningen som omsorgerna fungerar bra.

Självklart ska vi visa fram dessa resultat under valrörelsen. Men vi ska inte tro att vi vinner en massa väljare på gångna meriter. Väljarna är naturligtvis mer inriktade på vad vi tänker göra under den kommande valperioden. I valrörelsen är den främsta vinsten med den gångna perioden att den ökat vår trovärdighet. Det finns ett rödgrönt alternativ som klarar av att styra Lund. Det är en mycket stor vinst – inte bara för oss i Lund utan också som ett exempel för resten av landet. Här i Lund betyder att vi fått en annan trovärdighet och tyngd.

Men vi vinner inte val på att vara trovärdiga och att ha tyngd. Frågan

är vad vi vill använda trovärdigheten och tyngden till.

3. Om kommunalpolitisk ideologi

Det som kan vara en liten detalj i kommunalpolitiken är ofta viktiga frågor för enskilda människor. Vi måste alltså vara beredda att resonera om alla kommunala beslut. Men vi bör inte stanna vid det. Vi bör också försöka få till stånd en dialog om mer övergripande principiella frågor.

Iden kommande valrörelsen tror jag att följande punkter blir viktiga:
– Vänsterpartiet vill ha en stor offentlig sektor. Det handlar om solidaritet, om rätten till barnomsorg, utbildning och en trygg ålderdom oberoende av inkomst. Det betyder att vi accepterar relativt höga skatter. Inför kommunalvalet betyder det att vi inte tror att det är möjligt att sänka skatten under kommande valperiod.

– De pengar kommunen förfogar över ska fördelas så att mer resurser satsas där behovet är störst. T.ex. ska skolor och daghem i utsatta områden ha större resurser än andra.

– Vänsterpartiet har en vision om aktivt medborgarskap. För mig är det en del av själva kärnan i vänsterideologin, nämligen människans frigörelse från förtryckandes samhällsliga strukturer. Det handlar om att människors resurser ska frigöras genom att vi får ta ansvar och ge utlopp för vår kreativitet inte bara i fritidssysselsättningar utan också på jobbet och i samhällslivet.

Så pompöst bör vi naturligtvis inte uttrycka oss i programtexten för när det kommer till konkret kommunalpolitik handlar det om praktiska frågor som brukarstyrelser och hyresgästernas makt över sina bostadsområden. Men jag vidhåller att dessa "frågor" har ideologisk laddning. Det aktiva medborgarskapet har udden riktad mot såväl det borgerliga projektet med kundval och privatisering som mot det traditionella patriarkala socialdemokratiska myndighetstänkandet.

Det var alltså självklart att under förra valperioden säga nej till borgarnas förslag om olika typer av skol- och omsorgscheckar och konstlade kundval. På samma sätt har det varit självklart att under den här valperioden säga nej till deras förslag om storskalig anbuds-upphandling av utbildning och omsorg. Men jag skulle inte kunna säga nej till den fristående Freinet-skolan. Tvärtom tycker jag att vi ska glädja oss åt att engagerade föräldrar och lärare berikar utbildningen i Lund med ett alternativ riktat till alla barn. Jag vill heller inte bidra till att engagerade muslimska föräldrar hindras att starta en skola som följer svenska kursplaner men som bättre överensstämmer med deras och deras barns livsåskådning.

11 att förverkliga dem

Vårt ideal är en skola i mångfald där barn med olika bakgrund möts och lär sig tolerera och tycka om varandra. Det idealet ska vi naturligtvis försöka förverkliga. Men det rimmar dåligt med toleransen att tvinga andra att delta. Vi bör alltså handskas varsamt med partikongressens beslut om att vi ska vara motståndare till alla friskolor. Det är mer ett uttryck för socialdemokratisk traditionalism än för modern vänsterpolitik.

4. Om avsaknad av tydliga ställningstaganden

Vi har fått ett utmärkt näringspolitiskt program på riksnivå. Det bör vi följa upp med tydliga ställningstaganden också i Lund. Vi bör betona bägge orden i uttrycket "hållbar utveckling". Vi bör bejaka den tillväxt som närheten mellan universitet, offentlig sjukvård och företag ger – annars får vi ingen utveckling. Vi bör minimera de transporter tillväxten ger – annars blir utvecklingen inte hållbar. Det betyder framförallt att vi bör se till att de människor som vill bo i Lund också kan göra det. Det betyder också att vi bör verka för ett modernt spårburet transportsystem – anpassat för en stadsbygd.

Näringspolitik är inte detsamma som ekonomiskt stöd till företag. Vi bör tvärtom hävda att kommersiell verksamhet ska klara sig själv – annars är den osund. I de undantagsfall kommunen ger stöd till kommersiella projekt måste det finnas en plan för snabb avveckling. Att kommunen inte öppnar penningpåsen betyder inte att näringspolitiska uppgifter saknas. Kommunen kan skapa mötesplatser där olika konstellationer av stora och små företag kan träffa varandra – det kan t.ex. handla om att företagen lär av varandras miljöarbete eller om gemensamma ansträngningar att nå ut på EU- eller andra exportmarknader. Kommunen kan förmedla kontakter mellan företag och universitet och mellan företag och olika utbildningsanordnare t.ex. vår egen gymnasieskola. En sådan näringspolitik skapar samtidigt möjligheter att hitta områden där kommun och näringsliv har gemensamma intressen. Det kan t.ex. handla om arbetsresor och andra Agenda-frågor eller om att ta tillvara invandrarnas kompetens för att utveckla företagen.

Om näringspolitik saknar vi tydliga ställningstaganden därför att vi så sällan diskuterar den. I stadsbyggnadsfrågor är det tvärtom: det diskuterar vi hela tiden men lyckas ändå inte förtydliga oss.

Någon sorts enighet tycks det finnas i partiet kring begreppen "stadsmässighet" och "täthet". De har vi dessutom lyckats få in som riktlinjer i kommunens översiktsplan. Låt oss förtydliga vad vi menar! Vi behöver inte agera arkitekter men lite mer konkreta än att leverera två slagord och ironier om funktionalismen kan vi vara.

Om ekonomi behöver vi inte skriva mycket. Någonstans bör vi konstatera att vänsterpartiet också i fortsättningen kommer att arbeta för balans i kommunens ekonomi. Inte så mycket för väljarnas del – nästan alla människor vet att man inte kan göra av med mer pengar än man har – som för vår egen. Om medlemmötet antar en sådan text besparar vi os en rad meningslösa diskussioner om grundläggande matematik och kan ägna mer tid åt att utveckla politiken.

Det finns andra områden, skola, miljö, trafik, energiplanering, äldreomsorg mm som troligen blir viktigare än näringspolitik och stadsbyggnad i valrörelsen. Men där tycker jag att vi har bra och genomtänkta ståndpunkter. Det är därför jag inte diskuterar dem här. I programtexten bör de naturligtvis ingå.

5. Om att skrika och hojta åt medborgarna

Tonen i programtexten bör vara resonande och optimistisk. Vi ställer inte ut några stora löften – sådan tror folk ändå inte på – men vi har varit med om att skapa möjligheter till en bra utveckling i Lund. Resurser och planer för en utveckling av äldreomsorgen finns. Investeringsprogrammet för kretsloppsanpassning är en bra grund för miljöpolitiken. Resurser – om än otillräckliga för att utveckla skolan finns, planer är på gång. Trafikpolitiken är som den är men en bit på väg har vi kommit och vi vet ganska väl hur vi ska gå vidare. Genom en bra kommunal energiplanering kan vi bidra till att kärnkraftsutvecklingen påskyndas.

Vänsterpartiet är ett parti som ser möjligheter och som bidrar till att förverkliga dem.

Det är inte svårt att hålla en resonande ton i en programtext. Andra delar av valrörelsen blir svårare. Valrörelserna brukar sluta med att partierna skriker och hojtar åt medborgarna.

Vi måste försöka att inte fastna i hojtandet utan leta efter möjligheter till samtal. Riktigt hur det ska gå till vet jag inte men jag tror att en förutsättning är att många medlemmar och sympatisörer engagerar sig i valrörelsen mer som individer med väntervärderingar och sunt förnuft än som representanter för ett parti som äger alla sanningar.

Om diskussionen kring det kommunala handlingsprogrammet kan bidra till det är det bra.

Roland Andersson

Årets påskvandring

Ja, påskvandringen gick bra, i stort sett. Vi tog Kustpilen till Kristianstad på skärtorsdagsmorgonen och gick ut lite löst genom att hänga på det gamla spåret söder ut från Långebro. En fin dag, lärkorna svirrade i skyn medan vi gled förbi industriområden och förortsvillor, och det stod inte länge på förrän vi var i Norra Åsum.

Där tänkte vi snedda genom det stora regementsområdet i tallskogen, A3:s hemvist från 1940-talet, sedan 1994 avmilitariserat och nu hemvist för diverse gymnasieutbildningar. Det såg ut att gå bra, gamla kasernvakten var öppen, och vi kunde fritt strosa genom området på diagonalen, men sedan var det stopp. En bastant taggtrådskrönt inhägnad kring hela området, vi satt fast i en ficka och det var bara att backa. Där förlorade vi en timme, men vann naturligtvis i erfarenhet.

Kontakt med produktivkrafterna

Tja, sedan bar det vidare över Kristianstadsslätten, men var överraskande långsträckt, särskilt i den riktning vi gick. Å ena sidan sken solen, å andra var ostanvinden lite kylig. Vi gick verkligen i Potatislandet, passerade stärkelsefabriken, såg det stora bränneriet i Nöbbelöv samtidigt som bränneribyggnaden nära Lyngsjö föll för en grävmaskin i rök och damm.

Provanter i lanthandeln i Everöd och sen ett långt skov på järnvägslinjen ner mot Vittskövle. Tallskogen 500 meter öster om Degeberga kyrka bjöd på behagligt nattkvarter. Med Kristianstadsbussen fick vi tillskott av såväl mat, dryck som vandrare.

En skogsprocessor i full gång några hundra meter bort väsnades en del, men gav å andra sidan den erinran om produktivkrafternas utveckling som många av oss sätter värde på.

Ett liv och ett kiv

Långfredagens morgon var behaglig, även om vinden nu var lite vassare. Först 100 meter upp på höjdsätten via serpentinvägen strax söder om Degeberga och sedan över Lillehem mot Brösarp. Men nu var det helgdag och konstrunda – jag tror aldrig jag har sett så många Volvo 850 på en dag. I själva Brösarp var det ett liv och ett kiv, med ett gatuliv som var närmast sydlandskt. Man blir lite folkskygg

efter någon dag på vägarna. Men kaféet, ett av Osterlens bästa var öppet och bjöd vila och värme.

Sen bar det vidare över Brösarps backar och fruktodlingar och nu var vinden ännu vassare. Efterhand infann sig naturligtvis också de i förhandsreklamen utlovade existentiella frågorna (vadan och varthän?) och rasterna blev tätare, inte minst efter ett terrängavsnitt i sankmark blandad med granplanteringar. Vi nådde S:t Olof vid sjutiden oåkvällen, gick raka vägen till pizzerian där den lokala kultureliten var samlad under stort glam. Vid halvtiotiden blev vi hämtade med bil och nådde åter till Lund.

Inte ända fram

Vi nådde alltså inte ända fram, vi skulle ju ha sovit i skogen och nästa dag ha nått Smedstorp. Men herregud, det återstod bar en löjlig transportsträcka på 12 km och vi hade redan fixat 3 mil den ena dan och 2,5 den andra. Dessutom fick vi tillfälle att demonstrera att vi verkligen inte var några prestationsfixerade neurotiker, vilket vi räknar med kommer Vandringssektionen till godo på sikt.

Allmänt kan man rapportera att försörjningsläget verkade gott på Osterlen. Även om många av småbruket tycktes ha magra tegar och saknade egentlig djurhållning var byggnaderna välhållna. En och annan BMW (med direktinsprutning) på gårdsplanen tydde också på ett visst välstånd. Den nya basnäringen tycks vara konsten – invånarna synes i betydande utsträckning leva på att köpa konst av varandra. Se där hur den nya informationsekonomin gjort sitt insteg i denna ålderdomliga bygd! Ett visst tillskott till försörjningsmöjligheterna kan kanske också tillkomma genom att försvarsmakten har förhoppningar om att periodvis hyra ut Ravlunda skjutfält till några Natoländer med brist på stryktåliga kustavsnitt.

Stäm SMHI!

Det blev ingen massanslutning till årets vandring trots den i sydsvensk presshistoria enastående förhandskampanjen. I själva verket inskränkte sig deltagandet till vad man skulle kunna kalla sektionens hårda kärna. Orsaken var utan tvivel de dåliga väderutsikterna: hård vind med regnskurar på torsdagen, snöblandat dagsregn på fredagen. I verkligheten föll inte droppe. De hundratals läsare som säkert skulle ha velat vara med om inte tanken på det vidriga vädet hade hindrat dem och som i stället somnade framför teven i soffan eller hade tråkigt i sommarstugan kan bara beklagas. Det enda råd man kan ge är: följ det spanska exemplet, stäm SMHI. Jag är beredd att ställa upp som vittne om vad ni har gått miste om.

Lucifer

Medlemsmöte (v)

Vänsterpartiet håller medlemsmöte onsdag 22 april kl. 19 på partilokalen, Svartbrödersgatan 3. Huvudpunkt blir den kommunala budgeten. Den ska ju inte antas förrän i november men processen är lång, och nu gäller det att be-

stämma de ramar och principer som politiker och tjänstemän ska arbeta efter. Se som en förberedelse Roland Anderssons artikel i detta nummer. I övrigt blir det på mötet information och diskussion om förstamajfirandet,

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Våren kom av sig under veckan. Det började blåsa kalla vindar från norr. Krokus, scilla, blåstjärnor, tulpanblad, påskliljor och halvt vissna vintergäck hamnade till och med under snöslask en kort tid. I tappan hann inte trädgårdsredskapens rost nötas av innan det blev dags att lägga tillbaka dem i boden.

Kitten hann i all fall beskåra sin taggfria björnbärsbuske, som ju ger så mycket bär, och jag hann dona med min taggiga Rubus på "Finland". Jag lät revor som rotat sig i marken bli kvar, ty jag gillar björnbärsbuskar.

Björnbär har förresten del i arbetarrörelsens historia i Malmö/Lund. Vid seklets början, närmare bestämt 1902, blev Bengt Lidforss den förste svenske akademikern som gick in i det socialdemokratiska partiet. Året innan hade han fått kontakt med partiet när han ville odla björnbär i Malmö Folkets park.

Han argumenterade så nätt på detta vis: "En vacker björnbärsäck behöfde inte misspyda, och en del av allmänheten kunde då få tillfället att, medan artister på cabarén passerade, kasta en blick på de sällsamma prestationer, hvilka utfördes av den blinde konstnär, vi kalla natur." Han fick avslag på sin begäran, men kontakten var nu tagen med arbetarrörelsen.

Nils Beyer skriver i sin biografi att Lidforss i stället skaffade sig ett par kolonilotter för sina vetenskapliga experiment. Sankt Månslyckan är det näst äldsta koloniområdet i Lund, så den rikliga förekomsten av förvildade björnbär på "Finland" kan kanske förklaras av Lidforss odlingsmödor.

Egentligen bedrev han björnbärsforskning i Botaniska trädgården, men där fanns kollegor som tyckte att Rubusläktet tog för mycket plats, och vid ett par tillfällen förstördes delar av odlingen. Särskilt en viss professor Svante Murbeck uppförde sig illa. Även Vilhelm Ekelund var missnöjd på han vid denna tid blivit ovän med Lidforss.

Nu numera ordlas björnbär norr om Botaniska museet i Botan, men det är tveksamt om några av Lidforss buskar finns kvar. Däremot lär det finnas en buske planterad på hans grav vid Klosterkyrkan. Man skulle kanske försöka hitta den graven och lägga beslag på en reva!

Från Tappan

Ung Vänster uttalar: Om läget i Guatemala

Ung Vänster Lund fördömer Guatemalas regering för olydnad mot det fredsavtal som den 29 december 1996 undertecknades med URNG (Guatemalas Nationella Revolutionära Enighet). Regeringen träffade ett antal överenskommelser med URNG som syftade till att stoppa det inbördeskrig som i 36 år hade drabbat det guatemalanska folket.

Till de viktigaste punkter som inte har uppfyllts hör:

1. *Konstitutionell reform.* President Alvaro Arzú har i ett totalt brott mot fredsavtalet accepterat att upphäva förbudet för general Rios Montt att kandidera till presidentposten. Montt är ansvarig för brott mot de mänskliga rättigheterna under den väpnade kampen, för utplånandet av 450 byar och för den flyktigvåg som uppstod under kriget.

2. *Skattereform.* Den skattereform som antogs i november 1997, enligt vilken de rika och fastighetsägarna skulle betala skatt, avskaffades i februari i år efter president Arzús begäran till parlamentet. Detta är ett totalt brott mot fredsavtalet.

3. *Arméns demobilisering.* Guatemalas armé har behållit en för-

svarsapparat som strider mot fredsavtalets överenskommelser, och våldsaktioner mot URNG:s medlemmar hindrar deras politiska verksamhet och kastar en mörk skugga över fredsavtalet.

4. *Arbetsmarknadspolitik.* Brotten mot organisationsfriheten och kollektivavtalen fortsätter, liksom tvångsåtgärderna för att acceptera frivillig uppsägning.

Ung Vänster Lund kräver att Guatemalas regering uppfyller fredsavtalet. Vi kräver att den svenska regeringen medverkar till att fredsavtalet i Guatemala uppfylls, och om så inte är fallet avbryter de diplomatiska relationerna med Guatemala. Vi uppmanar alla organisationer, politiska partier och enskilda att fördöma den guatemalanska regeringens behandling av fredsavtalet.

Alla protester, fördömanden och anklagelser kan sändas till ambassadör Carlos Jimenez Licona, tel. 08-6605229, fax 08-6604229.

Endast ett fullkomligt uppfyllande av fredsavtalet kan garantera övergången till ett demokratiskt tillstånd och tillåta URNG:s medlemmar att integreras isamhället.

Ung Vänsters medlemsmöte
den 6 april 1998

Vandringssektionen informerar: Harz 2 i sommar?

Sektionens sommarvandring 1984 gick i den mellantyska bergstrakten Harz. Det kalla kriget stod på sin andra höjdpunkt med bl.a. aktuell utplacering av kryssningsmissiler, en militant fredsörelse i Västeuropa och upprustning i öst. Bitvis följde vi själva järnridån, dvs. gränsgatan genom skogen. Både de västtyska gränsvakterna i sina jeepar och de östtyska i sina vaktorn följde misstänksamt vår frammarsch. Givetvis måste vi noga hålla oss på den västra sidan.

Det skulle vara intressant att göra en parallell vandring ett litet stycke österut. Står några vaktorn kvar som museiföremål? Hur långt har det forna DDR "wessifierats"?

Men Harz besöker man inte bara för historiens och politikens skull. Det är ett vidsträckt friluftsområde som är fullt av kulturhistoria. Inte minst finns det en litterär dimension. Bland de bemärkta bestigarna av den högsta toppen, Brocken (1182 m), finns Goethe, Heine och Bengt Lidforss.

Med avresa från Lund söndag kvällen den 28 juni är man uppe på Brocken 14.15 nästa dag. På den sista sträckan går ett smalspårigt ångtåg. Då har man alltså uppförbackarna bakom sej och kan börja utförsvandringen söderut, i ett romantiskt skogslandskap. Efter några dagar övergår bergstrakten i ett kuperat slättland och flera riktningar är möjliga, men bäst är nog att sikta på Weimar, vilket innebär en total distans av knappt 15 mil. Weimar är lagom stort (65 000 invånare) och har viktiga litterära minnen (Goethe, Schiller) och politiska (republiken, Buchenwald). I Weimar kan vi stanna för ett par dagars kulturhistoria och kanske utflykter till närliggande orter som Erfurt, Jena och Eisenach.

Hela trakten är rikt försedd med vandringsleder, campingplatser och värdshus. Bussar och tåg finns det också om komplikationer skulle tillstå. Återkomst till Lund förlagsvis fredag 10 juli.

Det har framförts andra förslag till vandringsmål (Galicien, slovakiska Karpaterna), men Harz med omgivning har fördelen att vara närbeläget, intressant och försett med god turistservice.

Hör av er till Gunnar Sandin, tel. 135899.

Om sena VB

I förra numret angavs att ett nummer skulle göras den 6.4 med distribution den 14.4, medan ingen tidning skulle göras följande vecka. På ett sent stadium beslöt redaktionen att kasta om ordningen. Vi beklagar om detta har ställt till olägenheter för någon. Antalet planerade nummer är alltså oförändrat.

Ett långt större problem är den ojämna postdistributionen av VB. Av kostnadsskäl har vi ju övergått till B-post och ändrat produktionsdagen från onsdag till måndag för att läsarna fortfarande skulle få tidningen på fredag. Detta är dock dock klickat åtskilliga gånger. En gång var felet vårt - tidningen blev inte inlämnad i tid, men de andra gångerna är det posten som syndat. Postkontoret i Lund skyller på kollegerna i Malmö.

B-post innebär utbärning senast tredje postdagen och förseningen är oacceptabel. Vi hoppas på en snar rättelse från postens sida.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN träffas på v-lokalen må 20.4. Beredning av kommunfullmäktige.

RÖDA KAPELLET. Lö. 18.4 kl. appellspejlingar. Samling replokalen 11.15. Nr 12, 84:2, 134, 175, 294, 298a, 349, 353 och Turistens klagan (obs annan ordningsföljd på mötet). Sö. 19.4. rep. 18.45 ur repertoar 30.4 (78, 230, 231, 318, 321, 331, 348, 349, 352) och 1.5 (1, 2, 8, 12, 25, 31, 78, 158, 180, 231, 318, 321 och 327).

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin. Nästa redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5 diskett.

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilsson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.